

[illegible]

— ८८ —

( คนตรี )

สงคริ จันพุกกับคุดไม้ไหวแล้ว คุณสมัย คุณเป็นผู้ดี แด่ปากคุดไม้ไคเป็นผู้ดีเสียเลย

หลวงเทพ                    สงฆ์    นั่งพูดกันก่อน    คุณอย่ารุนแรง

สังกริ                    คิฉินไมไ่ไ่รึ้นแรง    คุณดมีัยมารึ้นแรงกับคิฉินก่อน    คุณหลวงก็เห็นอยู่กับตา

ลัมัย ก็คุณพู่กะไรไม่เห็นจริง คุณพิรุณตลอดเรื่อง

สงครี                      ฉันทพิรุชชะโร      คุณพุกให้คั้นะ

สมัย                      คุณพ่อกับคุณย่าว่าอย่างไร

สังศรี                      ฉันทน์ก็ไม่ไ้พคะไ้โรมาก      คนพบกันก็คงหักทลายกัน

สมัย            แต่คุณไม่ได้ตัดตาย คุณตกใจหน้าอึก ตูมตูมไม่อยู่ คุณถามผู้ใหญ่กว่าโรงพักอยู่ทางไหน  
                        คุณจะไปแจ้งความที่โรงพักเรื่องพินราหายไป นี่ผู้ใหญ่ถามออกฉันทัน จริงหรือไม่จริง

สังคริ                      ฉนไม้ไคพุก

สมัย นั้นแหละ โกหกละ ฉันอยากจะรู้ว่าทำไมคุณถึงไม่ไปแจ้งความโรงพัก ทำไมคุณถึงไ้เปลี่ยนใจ อะไรทำให้คุณเปลี่ยนใจ เมื่อตอนคุณขึ้นจากน้ำ คุณตกใจ แล้วต่อมาคุณก็ไม่ตกใจ คุณกลับบอกว่า พี่เราไปเที่ยวโป๊ะ ก็มี फिरมาก

สงคริ                      ถ้าคุณเห็นฉันมีพิรุช    คุณก็บอกคำรวช

- ลมัย                    \*    อ๋อ แ่น ฉันไปติดคอตำรวจไว้แล้ว
- หลวงเทพ            สังศรี เรามาหารือกันดีกว่า คุณก็เป็นเพื่อนกับพวกเรา ผมรู้ว่า你不สบายใจ เพราะนราหายไป ทางที่ดี ถ้าคุณร่วมมือกับเรา ก็น่าจะเป็นผลดีแก่ทุกฝ่าย
- สังศรี                คุณหลวงจะให้ฉันทำอย่างไรล่ะคะ
- หลวงเทพ            ผมก็รู้อะไรอยู่ข้าง ซอโหม่งจะ ขอให้ผมพูดอย่างเพื่อนที่หวังดี ผมรู้สึกว่าคุณมีชีวิตอยู่ด้วยความอดอัด คุณต้องการเสรีภาพ แต่คุณมีไม่ได้ เพราะอะไร ผมก็พอจะเดาได้ เพราะคุณก็เคยแหม่ ๆ ให้ผมถูกรวบ และบางทีผมก็เห็นความทุกข์ของผมนเอง
- สังศรี                ฉันยังไม่เข้าใจว่า คุณหลวงต้องการให้ฉันทำอะไร
- หลวงเทพ            ผมต้องการให้คุณเป็นพวกเรา ผมรู้สึกว่า คุณบริสุทธิ์สำหรับนรา คุณไม่ได้ทำผิด แต่คนอื่นทำผิด
- สังศรี                (นิ่งอึ้ง)
- หลวงเทพ            คุณนิ่งเพราะผมพูดอย่างเข้าใจคุณใช่ไหม ผมพูดอย่างสุจริตใจเพราะผมเป็นเพื่อนคุณ เราก็ค้นเคยกันมาตั้งแต่สมัยคุณว่องอยู่ ผมอยากให้คุณเชื่อผม คือเชื่อว่าผมมีจิตใจดีต่อคุณ
- สังศรี                ฉันเข้าใจค่ะ
- หลวงเทพ            ดีแล้ว งั้นเรามาพูดกันอย่างเพื่อน นราหายไปคราวนี้ คุณไม่มีเจตนาอะไรเลย คุณต้องฟัง ใ้พบเหตุร้าย คุณถึงได้ว่ายน้ำหนีเข้าฝั่งแล้วก็พยายามตามหาสถานที่ตำรวจเพื่อแจ้งความ แต่มีเหตุอะไรอย่างหนึ่งเกิดขึ้น แล้วก็ทำให้คุณเปลี่ยนใจ ไม่กล้าแจ้งตำรวจ คุณก็หนีใจอยู่ตลอดเวลา แต่คุณก็ไม่กล้าพูดอะไร ผมสันนิษฐานอย่างนี้ ไกลเคียงไหม
- สังศรี                ฉันพูดไม่ถูกหรือคะ
- หลวงเทพ            นั่นคุณก็รับว่า คุณหนีใจ
- สังศรี                คุณหลวงก็ทราบแล้ว ชีวก็คิดค้นแก้ไขไปช่วยเรื่องหนีใจ

- หลวงเทพ      ผมทราบ แต่ผมนี้แหละจะช่วยแก้ความหนักใจของคุณ ถ้าคุณให้โอกาสผมได้เป็น  
    พิเศษที่คิดของคุณ
- สงศรี      คุณหลวงจะทำอย่างไรคะ
- หลวงเทพ      คุณช่วยเล่าความจริงให้เราฟัง ผมรับรองว่าจะไม่ทำให้คุณเดือดร้อนเลย เพราะ  
    คุณไม่ได้ทำอะไรผิดก่อนรา คุณไปขมขื่นกับนรา แล้วเหตุร้ายก็เกิดขึ้น คุณเป็นคนเดียว  
    ที่เป็นพยานรู้เห็น คุณไม่ได้ทำความผิดอะไร
- สงศรี      (นั่งคิด) คิดฉันเองก็เสียใจ ไม่ใช่ไม่เสียใจ แต่คุณดมัยไม่เข้าใจฉัน
- ดมัย      ถ้าคุณเล่าความจริง ทำไมฉันจะไม่เข้าใจ (เสียงนุ่มนวล)
- หลวงเทพ      นั่นซี ความเข้าใจผิดมันเกิดขึ้นก็เพราะคุณยังไม่กล้าเล่าความจริง แต่ผมก็เห็นใจ  
    คุณนะ คุณสงศรี คุณไม่กล้าเล่าความจริงก็เพราะคุณกลัวอำนาจอะไรสักอย่างหนึ่ง  
    เป็นแน่ ผมว่า คุณจะยอมเป็นทาสแก่อำนาจมืดแบบนี้เรื่อยไป คุณก็คงไม่มีความสุข  
    คุณควรชี้แจงให้พวกเรารู้ บางทีถ้ามีทาง เรายังอาจขอมือตำรวจมาช่วย...
- สงศรี      กรุณาอย่าให้ถึงมือตำรวจเลยคะ
- หลวงเทพ      ทำไม คุณกลัวอะไรหรือ
- สงศรี      (นั่งคิด) คิดฉัน...เออ...ฉันเสียเปรียบเขาทุกอย่างคะ
- หลวงเทพ      เสียเปรียบอะไร
- สงศรี      คิดฉันเป็นเบี้ยล่างเขา คุณหลวงคงจะเคาได้
- หลวงเทพ      ผมก็พอจะเข้าใจ แต่ผมจะช่วยคุณไม่ได้เท่าไร ถ้าผมไม่ทราบความจริง
- สงศรี      ให้เวลาคิดฉันหน่อยคะ แล้วคิดฉันจะเรียนให้ทราบ
- ดมัย      แค่นี้เรื่องพื้นราละ คุณพอจะบอกให้เราเบนใจสักระยะไหมว่า พื้นราร้ายคืออะไร
- สงศรี      (นั่งคิด) มันเคากันยาก ฉันให้ความแน่นอนไม่ได้ แต่คุณทราบไว้ก็แล้วกันว่า  
    คุณนราไปกับเรือ ไม่ได้จมน้ำ
- ดมัย      ไปกับเรือ ไปเที่ยวไปะงั้นหรือ

- ส่งศรี           ก็แล้วแต่คุณจะเข้าใจเอา แถ้นเห็นคุณนราครั้งสุดท้าย คุณนรายังเรียบร้อย
- หลวงเทพ       นี่นะ ส่งศรี ขอดถามประโยคเดียว นราถูกคนจับเอาตัวไปใช้ไหม
- ส่งศรี           คินนพุกไม่ได้ละ
- หลวงเทพ       แต่คุณก็ได้พุกแล้ว เพียงเท่านี้ก็คุ้มค่าตอบแทนพอใจแล้ว แปลว่านราถูกคนจับไปแน่
- ส่งศรี           คินนพุกลำบาก
- หลวงเทพ       เอาละ คุณไม่ต้องพุกอะไรอีก ผมเข้าใจเรื่องดี นี้ คุณอาของคุณไปไหน
- ส่งศรี           อยู่ในห้องนอนข้างบนค่ะ
- หลวงเทพ       ท่านขุนเสนา คุณอาของคุณมาถึงบางแสนเมื่อไหร่
- ส่งศรี           เมื่อวานค่ะ
- หลวงเทพ       ก็โมง
- ส่งศรี           คินนพุกคุณอา...เออ...เกียวก่อนค่ะ...เออ...
- หลวงเทพ       ท่านขุนเสนา พบคุณก่อนนราหาย หรือทีหลัง
- ส่งศรี           ทีหลังค่ะ
- หลวงเทพ       แปลว่า คุณพบท่านขุนเมื่อคุณขึ้นจากน้ำแล้ว
- ส่งศรี           ค่ะ
- หลวงเทพ       พบที่ไหน
- ส่งศรี           ที่...เออ...ที่วงเวียนค่ะ
- หลวงเทพ       ที่วงเวียน เอะ โคยบังเอิญหรือครับ
- ส่งศรี           ก็ไม่ทราบค่ะว่าจะโคยบังเอิญหรือเปล่า แต่ว่าคุณอา นั่งอยู่ในรถยนต์ไต่คนมะพร้าว
- คุณเหมือนจะกำลังรอคินน
- หลวงเทพ       รอคุณ รู้ไฉนจึงว่า กำลังรอคุณ
- ส่งศรี           เพราะ...เออ...เห็นกำลังสายตามองนี่ค่ะ
- หลวงเทพ       แปลว่า ท่านขุนเสนา คงจะทราบว่า คุณไปแดนเรือกับนรา

- สงศรี                    ก็...คงจะทราบละ เพราะพอพบก็ถามคิฉินว่าไปไหนมา คิฉินก็ตอบว่าไปเล่นเรือเล่น
- หลวงเทพ              ผมทวนความจำอีกที หมายความว่า พอคุณพบผู้ใหญ่ค่าแล้ว คุณก็เดินไปจนถึงวงเวียน แล้วคุณก็พบท่านขุนเสนาไซ้ไหม
- สงศรี                    (อึกอึก) เออ...คือว่า...เออ...ละ...ไซ้คะ
- หลวงเทพ              เอาละครับ ผมรบกวนอีกนิด บางทีผมจะมีทางช่วยให้คุณสบายใจบ้าง เมื่อคุณพบท่านขุนเสนาแล้ว ท่านขุนพูดว่าอย่างไรบ้าง
- สงศรี                    คุณอาที่ว่า...เออช.ว่า...คุณอาถามว่าคิฉินไปไหนมา คิฉินก็ตอบว่า ไปเล่นเรือเที่ยวเล่น แล้วคุณอา ก็ชวนคิฉินขึ้นรถกลับที่พักคะ
- หลวงเทพ              เท่านั้นหรือ ท่านขุนไม่ได้พูดถึงนราบ้างหรือ
- สงศรี                    ก็พูดคะ
- หลวงเทพ              พูดว่าอย่างไร
- สงศรี                    ก็ถามว่า คุณนราไม่ได้มาด้วยหรือ คิฉินก็ตอบว่า คุณนราไปเที่ยวป๊ะคะ
- หลวงเทพ              เดียวก่อน คุณสงศรี ผมจะช่วยให้คุณได้มาก ถ้าคุณจะเปิดเผยความจริงให้ผมฟังสักนิดหนึ่ง ผมอยากจะทราบว่าท่านขุนโกรธคุณไซ้ไหม พอเห็นหน้าคุณ
- สงศรี                    ก็เป็นธรรมดาละ คุณอาไม่ชอบให้คิฉินเที่ยว ท่านก็ท้องโกรธ
- หลวงเทพ              ท่านขุน...เออ...ขอโทษนะ ...ผมอยากทราบนิดเดียว ..ท่านขุนชื้ออะไรคุณหรือเปล่า
- สงศรี                    (นิ่งอึ้ง) ก็ไม่ได้ชื้ออะไรนี่คะ
- หลวงเทพ              ท่านขุนไม่ยอมให้คุณไปไหนไซ้ไหม...เอาตัวคุณกลับที่พักทันทีไซ้ไหม
- สงศรี                    คุณอากลัวคิฉินจะไม่สบายคะ เลยบอกให้รีบกลับ
- หลวงเทพ              คุณสงศรี ถ้าจริง ๆ เอะละ คุณจะต้องพบเหตุร้ายแน่นอน พอคุณขึ้นจากน้ำแล้ว คุณตั้งใจจะไปแจ้งตำรวจที่โรงพักไซ้ไหม
- สงศรี                    (นิ่งอึ้ง)

- หลวงเทพ      ผมคิดว่า เรามีทางจะช่วยคุณได้มาก ถ้าคุณจะเลิกกลัว คุณจะเลิกกลัวเสียทีได้ไหม  
 เพราะคุณก็มีชีวิตอยู่ในความกลัวมานานแล้ว
- สังศรี      คุณหลวงรู้ไฉนยังไรคะ
- หลวงเทพ      ออ คนไข้มาอย่างผมมันเหี่ยวเป็นยาคำไปทุกแห่ง ผมก็รู้มาจากวงการสนทนาที่  
 เขาพูด ๆกัน เราเห็นใจคุณมาก ผมคิดว่าคุณควร ~~มีชีวิตที่~~ มีชีวิตที่เป็นอิสระ  
 เสียที คุณเจตนาดีก่อนรา พอขึ้นจากน้ำคุณก็จะไปบอกตำรวจ แต่แล้วคุณก็ไม่ไ้ไปบอก  
 ผมถามตรงไปตรงมาดีกว่า ท่านขุนเสนาห้ามคุณไม่ให้ไปบอกใช่ไหม
- สังศรี      (นิ่งอึ้ง) ก็..ไม่จำเป็นนี่ละ คุณอาจมาห้ามคิฉันได้ ไฉนยังไร ถ้าคิฉันจะไปบอก  
 ตำรวจ
- หลวงเทพ      แปลว่า คุณคิดจะไปบอกตำรวจ
- สังศรี      ก็ไม่จำเป็นนี่ละ เพราะ..เออ..คิฉันก็ไม่มีอะไรจะไปบอก
- หลวงเทพ      คุณสังศรี คุณมาเป็นพวกกับผมดีกว่า ผมรับรองว่า ผมช่วยคุณแน่ คุณเล่าความจริงให้  
 ผมฟัง แล้วผมจะเห็นทางอีกมากที่จะช่วยคุณ
- สังศรี      คุณหลวงอย่าลำบากเลยคะ คุณหลวงช่วยคิฉัน คุณหลวงจะเป็นอันตราย
- หลวงเทพ      คนแก่ไข้มาอย่างผมไม่เคยกลัวอันตราย อีกไม่กี่วันผมก็จะตาย สิ่งที่ผมต้องการเวลานี้  
 ก็คือ ให้คนหนุ่ม ๆสาว ๆชახสนุกสนานกัน ชีวิตคุณอยู่ในความมืดตลอดมา ผมอยากให้  
 คุณแลเห็นแสงสว่าง
- สังศรี      คิฉันก็ต้องการที่สุกแสงสว่าง แต่ว่า..(ถอนใจยาว)
- (เสียงขุนเสนาเดินมา)
- ขุนเสนา      แหม มารวมกลุ่มกันอยู่ที่นี้เอง
- หลวงเทพ      ออ ท่านขุนมาพอดี ใจครับ จะอยู่บางแสนอีกสักกี่วัน..อ้อ...ลมัย นี่ท่านขุนเสนา
- ลมัย      สวัสดิ์ค่ะ



โกรกกะทิง

- ๕๕ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก. กุรมะโรหิต  
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณทาวลี  
วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

( คนตรี )

( เสียงขำขันแกล้งแตกดังเปรี๊ยะ )

ศัพท์ใหม่: ดยไม่ได้  
/ สืบหา  
คณทาวลี

สงศรี

ฉันพูดกับคุณไม่ไหวแล้ว คุณลมัย คุณเป็นผู้ดี แต่ปากคุณไม่ได้เป็นผู้ดีเสียเลย

( เสียงกระเจิบเก๋ๆจะลุกขึ้น )

หลวงเทพ

สงศรี นั่งพูดกันก่อน คุณอย่ารุนแรง

สงศรี

ดิฉันไม่ได้รุนแรง คุณลมัยมารุนแรงกับดิฉันก่อน คุณหลวงก็เห็นอยู่ด้วยตา

ลมัย

ก็คุณพูดอะไรไม่เห็นจริง คุณพิรุณตลอดเรื่อง

สงศรี

ฉันพิรุณอะไร คุณพูดให้ดิฉัน

ลมัย

คุณพูดกับผู้ใหญ่อย่างไร

สงศรี

ฉันก็ได้พูดอะไรมาก คนพบกันก็ต้องหักทลายกัน

ลมัย

แต่คุณไม่ได้หักทลาย คุณตกใจหน้าซีก คุณผู้ใหญ่ คุณถามผู้ใหญ่ที่ว่าโรงพักอยู่ทางไหน  
คุณจะไปแจ้งความที่โรงพักเรื่องพี่นราหายไป นี่ผู้ใหญ่ถามออกฉัน จริงหรือไม่จริง

สงศรี

ฉันไม่ได้พูด

ลมัย

นั่นแหละ โทษคุณละ ฉันอยากจะรู้ว่าทำไมคุณถึงไม่ไปแจ้งความโรงพัก ทำไมคุณ  
ถึงได้เปลี่ยนใจ อะไรทำให้คุณเปลี่ยนใจ เมื่อตอนคุณขึ้นจากน้ำ คุณตกใจ แล้วต่อมา  
คุณก็ไม่ตกใจ คุณกลับบอกว่า พี่นราไปเที่ยวไปละ คุณมีพิรุณมาก

สงศรี

ถ้าคุณเห็นฉันมีพิรุณ คุณก็บอกตำรวจสิ

- ลมัย                    อ้อ แน่ ฉันไปทักต่อตำรวจไว้แล้ว
- หลวงเทพ            สังศรี เรามาหารือกันดีกว่า คุณก็เป็นเพื่อนกับพวกเรา ผมรู้ว่า คุณไม่สบายใจ เพราะนราหายไป ทางที่ดี ถ้าคุณร่วมมือกับเรา ก็น่าจะเป็นผลดีแก่ทุกฝ่าย
- สังศรี                คุณหลวงจะให้ฉันทำยังไงล่ะคะ
- หลวงเทพ            ผมก็รู้อะไรอยู่ข้าง ขอโทษนะ ขอให้ผมพูดอย่างเพื่อนที่หวังดี ผมรู้สึกว่า คุณมีชีวิตอยู่ด้วยความอึดอัด คุณต้องการเสรีภาพ แต่คุณมีไม่ได้ เพราะอะไร ผมก็พอจะเดาได้ เพราะคุณก็เคยแยม ๆ ให้ผมที่ทราบ และบางทีผมก็เห็นด้วยตาของตัวเอง
- สังศรี                ฉันยังไม่เข้าใจว่า คุณหลวงต้องการให้ฉันทำอะไร
- หลวงเทพ            ผมต้องการให้คุณเป็นพวกเรา ผมรู้ว่า คุณบริสุทธิ์สำหรับนรา คุณไม่ได้ทำผิด แก่คนอื่นทำผิด
- สังศรี                (นิ่งอึ้ง)
- หลวงเทพ            คุณนิ่งเพราะผมพูดอย่างเข้าใจคุณใช่ไหม ผมพูดอย่างสุจริตใจเพราะผมเป็นเพื่อนคุณ เราก็คืนเคยกันมาตั้งแต่สมัยคุณว่องอยู่ ผมอยากให้คุณเชื่อผม คือเชื่อว่าผมมีจิตใจที่ต่อคุณ
- สังศรี                ฉันเข้าใจค่ะ
- หลวงเทพ            ดีแล้ว งั้นเรามาพูดกันอย่างเพื่อน นราหายไปคราวนี้ คุณไม่มีเจตนาอะไรเลย คุณต้องสู้ๆ ไล่พบเหตุร้าย คุณถึงไคว่ย่น้ำหนักเข้าฝั่งแล้วก็พยายามถามหาสถานที่ตำรวจเพื่อแจ้งความ แต่มีเหตุอะไรอย่างหนึ่งเกิดขึ้น แล้วก็ทำให้คุณเปลี่ยนใจ ไม่กล้าแจ้งตำรวจ คุณก็นั่งใจอยู่ตลอดเวลา แต่คุณก็ไม่กล้าพูดอะไร ผมสันนิษฐานอย่างนี้ โกล่เคียงไหม
- สังศรี                ฉันพูดไม่ถูกหรือค่ะ
- หลวงเทพ            นั่นคุณก็รับว่า คุณหนักใจ
- สังศรี                คุณหลวงก็ทราบว่า ชีวิตฉันเต็มไปด้วยเรื่องหนักใจ

- หลวงเทพ ฌมทราบ แต่ฌมนี้แหละจะช่วยแก้ความหนักใจของคุณ ถ้าคุณให้ออกาฌมได้เป็นเพื่อนที่ดีของคุณ
- สงศรี คุณหลวงจะทำอย่างไรคะ
- หลวงเทพ คุณช่วยเล่าความจริงให้เราฟัง ฌมรับรองว่าจะไม่ทำให้คุณเดือดร้อนเลย เพราะคุณไม่ได้ทำอะไรผิดก่อนรา คุณไปช้ที่ยักบนรา แล้วเหตุร้ายก็เกิดขึ้น คุณเป็นคนเดียวที่เป็นพยานรู้เห็น คุณไม่ได้ทำความผิดอะไร
- สงศรี (นั่งคิด) คิฉนเองก็เสียใจ ไม่ใช่ไม่เสียใจ แต่คุณฌมัยไม่เข้าใจคิฉน
- ฌมัย ถ้าคุณเล่าความจริง ทำไมฉนจะไม่เข้าใจ (เสียงนุ่มนวล)
- หลวงเทพ นั่นช้ ความเข้าใจฉนมันเกิดขึ้นก็เพราะคุณยังไม่กล้าเล่าความจริง แต่ฌมก็เห็นใจคุณนะ คุณสงศรี คุณไม่กล้าเล่าความจริงก็เพราะคุณกลัวอ่านาจะอะไรสักอย่างหนึ่งเป็นแน่ ฌมว่า คุณจะยอมเป็นทาสแก่อ่านาจนคิดแบบนี้เรื่อยไป คุณก็คงไม่มีความสุข คุณควรชี้แจงให้พวกเรารู้ บางทีฉามีทาง เราก็อาจขอมือท้าวรจมาช่วย...
- สงศรี กรุณาอย่าให้ถึงมือท้าวรจเลยคะ
- หลวงเทพ ทำไม คุณกลัวอะไรหรือ
- สงศรี (นั่งคิด) คิฉน..เอ้อ..คิฉนเสียเปรียบเขาทุกอย่างคะ
- หลวงเทพ เสียเปรียบอะไร
- สงศรี คิฉนเป็นเบี้ยล่างเขา คุณหลวงคงจะเคาได้
- หลวงเทพ ฌมก็พอจะเข้าใจ แต่ฌมจะช่วยคุณไม่ได้เท่าไร ถ้าฌมไม่ทราบความจริง
- สงศรี ให้เวลาคิฉนหน่อยคะ แล้วคิฉนจะเรียนให้ทราบ
- ฌมัย แค่เรื่องพื้นราละ คุณพอจะบอกให้เราเบนใจสักนิกได้ไหมว่า พื้นราร้ายก็อย่างไร
- สงศรี (นั่งคิด) มันเคากันยาก ฉนให้ความแน่นอนไม่ได้ แต่คุณทราบไว้ก็แล้วกันว่าคุณนราไปกับเรือ ไม่ได้จมน้า
- ฌมัย ไปกับเรือ ไปเที่ยวไปะงั้นหรือ

พล วงเทพ      แปลว่า ท่านขึ้นเสนาคงจะทราบว่าฉันไปแดนเรือกับนรา

စံတမ်း. ၁၃၈၈.

- สงครี                    ก็...คงจะทราบล่ะ เพราะพอพบก็ถามคิฉินว่าไปไหนมา คิฉินก็ตอบว่าไปเล่นเรือเล่น
- หลวงเทพ              ผมทวนความจำอีกที หมายความว่า พอคุณพบผู้ใหญ่คำแล้ว คุณก็เดินไปจนถึงวงเวียน แล้วคุณก็พบท่านขุนเสนาไซ้ไหม
- สงครี                    (อีกอึก) เอ้อ...คือว่า...เอ้อ...ละ...ไซ้คะ
- หลวงเทพ              เอาละครับ ผมรบกวนอีกนิด บางทีผมจะมีทางช่วยให้คุณสบายใจบ้าง เมื่อคุณพบ ท่านขุนเสนาแล้ว ท่านขุนพูดว่าอย่างไรบ้าง
- สงครี                    คุณอาที่ว่า...เอ้อ...ว่า...คุณอาถามว่าคิฉินไปไหนมา คิฉินก็ตอบว่า ไปเล่นเรือ
- เที่ยวเล่น แล้วคุณอา ก็ชวนคิฉินขึ้นรถกลับที่พักคะ
- หลวงเทพ              เท่านั้นหรือ ท่านขุนไม่ได้พูดถึงนราบ้างหรือ
- สงครี                    ก็พูดคะ
- หลวงเทพ              พูดว่าอย่างไร
- สงครี                    ก็ถามว่า คุณนราไม่ไ้มาด้วยหรือ คิฉินก็ตอบว่า คุณนราไปเที่ยวโป๊ะคะ
- หลวงเทพ              เกี่ยวก่อน คุณสงครี ผมจะช่วยคุณได้มาก ถ้าคุณจะเปิดเผยความจริงให้ผมฟังสัก
- นิดหนึ่ง ผมอยากจะทราบว่าท่านขุนโกรธคุณไซ้ไหม พอเห็นหน้าคุณ
- สงครี                    ก็เป็นธรรมดาคะ คุณอาไม่ชอบให้คิฉินเที่ยว ท่านก็ต้องโกรธ
- หลวงเทพ              ท่านขุน...เอ้อ...ขอโทษนะ ..ผมอยากทราบนิดเดียว ..ท่านขุนชื้ออะไรคุณหรือเปล่า
- สงครี                    (นิ่งอึ้ง) ก็ไม่ได้ชื้ออะไรนี่คะ
- หลวงเทพ              ท่านขุนไม่ยอมให้คุณไปไหนไซ้ไหม...เอาตัวคุณกลับที่พักทันทีไซ้ไหม
- สงครี                    คุณอากลัวคิฉินจะไม่สบายคะ เลยบอกให้รีบกลับ
- หลวงเทพ              คุณสงครี ถ้าจริง ๆ เอะ... คุณจะต้องพบเหตุร้ายแน่นอน พอคุณขึ้นจากน้ำแล้ว
- คุณตั้งใจจะไปแจ้งตำรวจที่โรงพักไซ้ไหม
- สงครี                    (นิ่งอึ้ง)

- หลวงเทพ      ผมคิดว่า เรามีทางจะช่วยคุณได้มาก ถ้าคุณจะเลิกกลัว คุณจะเลิกกลัวเสียทีได้ไหม เพราะคุณก็มีชีวิตอยู่ในความกลัวมานานแล้ว
- สงศรี      คุณหลวงรู้ไฉนยังไรคะ
- หลวงเทพ      ออ คนไข้เมาอย่างผมมันเหี่ยวเป็นยาคำไปทุกแห่ง ผมก็รู้มาจากวงการสนทนาที่ เขาพูด ๆกัน เราเห็นใจคุณมาก ผมคิดว่าคุณควร ~~มี~~ ~~ชีวิตที่~~ ~~มี~~ ~~ชีวิตที่~~ เป็นอิสระ เสียที คุณเจตนาดีก่อนรา พอขึ้นจากน้ำคุณก็จะไปบอกตำรวจ แต่แล้วคุณก็ไม่ไ้ไปบอก ผมถามตรงไปตรงมาสิว่าคุณไม่ไ้ไปบอกใช่ไหม
- สงศรี      (นิ่งอึ้ง) ก็..ไม่จำเป็นนี่ละ คุณอาจมาห้ามคิฉันได้ ไฉนอย่างไร ถ้าคิฉันจะไปบอก ตำรวจ
- หลวงเทพ      แปลว่า คุณคิดจะไปบอกตำรวจ
- สงศรี      ก็ไม่จำเป็นนี่ละ เพราะ..เออ..คิฉันก็ไม่มีอะไรจะไปบอก
- หลวงเทพ      คุณสงศรี คุณมาเป็นพวกกับผมก็ถือว่า ผมรับรองว่า ผมช่วยคุณแน่ คุณเล่าความจริงให้ ผมฟัง แล้วผมจะเห็นทางอีกมากที่จะช่วยคุณ
- สงศรี      คุณหลวงอย่าลำบากเลยคะ คุณหลวงช่วยคิฉัน คุณหลวงจะเป็นอันตราย
- หลวงเทพ      คนแก่ไข้เมาอย่างผมไม่เคยกลัวอันตราย อีกไม่กี่วันผมก็จะตาย สิ่งที่ผมต้องการเวลานี้ ก็คือ ให้คนหนุ่ม ๆสาว ๆชราสนุกสนานกัน ชีวิตคุณอยู่ในความมืดตลอดมา ผมอยากให้คุณ แลเห็นแสงสว่าง
- สงศรี      คิฉันก็ต้องการที่สุดแสงสว่าง แต่ว่า..(ถอนใจยาว)
- (เสียงซุนเสนาเดินมา)
- ซุนเสนา      แหม มารวมกลุ่มกันอยู่ที่นี่เอง
- หลวงเทพ      ออ ท่านซุนมาพอดี ใจครับ จะอยู่บางแสนอีกสักกี่วัน..อ้อ..ลมัย นี่ท่านซุนเสนา
- ลมัย      สวัสดิ์ค่ะ

ขุนเสนา      ครับ สวัสดิ์ นี่เห็นจะมาพักผ่อน

สมัย      แปล่าคะ มาตามพื้นราคะ

ขุนเสนา      อ้อ คุณนราหรือครับ เออ ผมทราบว่า คุณนราหายไป

สมัย      คะ หายไป ทราบอะไรบ้างไหมคะ

ขุนเสนา      ไม่ทราบเลยครับ ผมก็พลอยเป็นห่วงไปด้วย

สมัย      พื้นราไปกับคุณสงศรีคะ

ขุนเสนา      (หัวเราะ) ครับ เขาไปเที่ยวกัน ผมไม่รู้เรื่องเขาหรอก

หลวงเทพ      แค่นี้รู้ว่า นราถูกจับ

ขุนเสนา      (ตกใจ) คุณหลวงทราบได้อย่างไร (เสียงประหม่า)

หลวงเทพ      จากเหตุผลหลายทางครับ นราถูกจับแน่ บางทีเราจะไต่ตัวผู้ร้ายในเร็ว ๆ วันนี้แหละ

ขุนเสนา      งั้นหรือครับ (หัวเราะอย่างเย้ยหยัน)

( คนตรี )